

The Holy See

VISITA PASTORALE IN IRLANDA

DISCORSO DEL SANTO PADRE GIOVANNI PAOLO II ALLA COMUNITÀ POLACCA

Dublino

Domenica, 30 settembre 1979 Drodzy Rodacy! Pragnę pozdrowić Was, przybyłych — nade wszystko z całej Irlandii — na to spotkanie, które zostało włączone w program moich odwiedzin w tym kraju. Pierwszy rok pontyfikatu już po raz trzeci *domaga się ode mnie* tego, abym opuścił Rzym, udając się tym razem do Irlandii i Stanów Zjednoczonych. Szczególnym motywem podróży jest zaproszenie Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych w Nowym Yorku, którego nie mogłem pozostawić bez odpowiedzi. Odwiedziny w Irlandii na początku tej odpowiedzialnej podróży mają swoją szczególną wymowę. Wam Wszystkim, którzy przybyliście tutaj, pragnę podziękować za ten *wyraz braterskiej solidarności* z Papieżem, synem tej samej co i Wy, Ojczyzny. Wiem, że solidarność ta znajduje swój stały wyraz w modlitwie a także w innych aktach duchowych, które wspierają, mnie w każdej mojej posłudze. W zadaniu, jakie obecnie wypadło mi podjąć, wsparcie to jest szczególnie potrzebne. Pragnę równocześnie życzyć Wam błogosławieństwa Bożego w całym Waszym życiu, które swiężowało się z Irlandią, ale które swymi *korzeniami nadal tkwi* w polskiej ziemi, w polskiej kulturze, w polskiej tradycji. Stamtąd też wynieśliście tę wiarę, która łączy Was w duchowej jedności z Biskupem Rzymu i całym Kościołem katolickim. Życzę Wam, ażeby ta jedność była dla Was szczególnym oparciem, żeby dopomogła Wam nie tylko w pracy nad zbawieniem własnym i Waszych bliźnich — ale również w *utrzymaniu tego duchowego profilu*, który stanowi o naszej narodowej tożsamości, o naszej obecności w historii Europy, o naszym wkładzie w zmagania się o pokój, o sprawiedliwość i wolność. Pragnę powtórzyć tutaj życzenie wyrażone 16 maja 1979 r. wobec ponad 6 tysięcy Polaków podczas specjalnej audiencji w Rzymie: «Przy naszym dzisiejszym niezwykłym spotkaniu musimy sobie życzyć tego wzajemnie, *abyśmy* z pomocą Laski Bożej, pod opieką Maryi-Matki Kościoła, która jest równocześnie naszą, Panią Jasnogóorską, Królową Polski, za przyczyną świętego Stanisława, świętego Wojciecha i wszystkich Świętych i Błogosławionych aż do błogosławionego Maksymiliana Kolbego i błogosławionej Marii Teresy Ledóchowskiej, *mogli* wszyscy, gdziekolwiek jesteśmy, dawać *świadectwo* dojrzałości Polski, gruntować jej prawo obywatelstwa wśród wszystkich narodów Europy i świata, a równocześnie służyć celom tego szlachetnego, chrześcijańskiego uniwersalizmu ». Tego Wam z całego serca życzę — i w tym duchu błogosławię Was, Wasze Rodziny, Waszych Duszpasterzy i całą Polskę. © Copyright 1979 - Libreria Editrice Vaticana